

[Hjortnæs]

Som nævnt tror jeg, ministeren vil blive dybt bekymret over sit eget indlæg, hvis han læser det grundigt og eftertænksomt igenem.

Vi har i dag en by- og landzonelov med en dispensationsbestemmelse. Jeg går ud fra, at ingen kommunale myndigheder er interesseret i at blokere for fornuftig udnyttelse af landbrugsbygninger, som er blevet ledige, men at de selvfølgelig er meget opmærksom på, om man ved en sådan udnyttelse kommer til at skabe miljøproblemer, og at det er det, der er afgørende for, om de vil give tilladelsen eller de ikke vil give tilladelsen. Efter vores opfattelse er denne dispensationsmulighed tilstrækkelig til at sikre den fornødne fleksibilitet i administrationen af en i øvrigt stram by- og landzonelov.

Vi vil gerne kunne fastholde tilliden til, at de politiske myndigheder ude omkring i landet administrerer denne dispensationsmulighed fornuftigt. Vi er dybt bekymrede for, at ministeren med dette forslag skaber en sådan usikkerhed, en sådan retsusikkerhed, at det vil få meget ødelæggende betydning. Men for dog at prøve, om det ikke vil være muligt at få et klart, retningsgivende svar fra ministeren, vil jeg stille følgende konkrete spørgsmål:

Anser ministeren det for tilrådeligt, at myndighederne accepterer, at der etableres produktionsvirksomhed – jeg siger »produktionsvirksomhed« – i nedlagte landbrugsejendomme, hvorfra der ikke er en tilfredsstillende spildevandsafledning til et kommunalt rensningsanlæg?

Det burde være muligt for ministeren at svare enten ja eller nej til det spørgsmål.

Leif Hermann (SF):

Jeg noterede mig, at ministeren i sit svar til ordførerne ikke kom ind på de bemærkninger, jeg havde om landzonelokalplanerne.

Jeg vil godt gøre ministeren opmærksom på, at der formentlig ikke er nogen i denne sal, der er uenig i, at der skal foretages mere, således at landsbyerne ikke bliver affolket, som ministeren selv sagde. Det er der ikke nogen der kan være uenig med ministeren i, altså hvis vi skal være rigtig enige alle sammen. Jeg synes, sigtet bag det her er meget godt, men nu har ministeren altså fremlagt

nogle instrumenter for Folketinget, og det er jo det, vi må tage stilling til.

Vi vil meget gerne være med til at se på lands- og regionplanloven og på kommuneplanloven, altså planlægningslovgivningen, om det er den, vi kan bruge til at støtte, at landsbyerne udvikler sig.

Jeg vil godt gøre ministeren opmærksom på, at det ikke kun er landsbyerne, dette lovforslag handler om. Ministeren tager det hele med, tager alt, der ligger i landzone, med.

Der er yderligere den fordel, at hvis man laver en landzonelokalplan, så har kommunalbestyrelsen zonelovskompetencen, og det vil sige, at den ansøgning om ændret anvendelse, man under alle omstændigheder efter bygge-loven skal indgive, kan indgives det samme sted, hvis der er en landzonelokalplan, nemlig til kommunalbestyrelsen. Kerne-nen er, at så er klageadgangen efter ministerens forslag bare røget, og så er vi tilbage, hvor vi var i foråret 1985.

Ja, siger ministeren, 80 pct. af ansøgerne får tilladelsen. Det vil sige, at i realiteten har vi den situation i dag, at de, der søger, får de tilladelser, de lokale myndigheder finder for-svarligt. Så siger ministeren: men der er nok en hel del, der afholder sig fra at søge, fordi proceduren er så besværlig. Det er åbenbart klageadgangen, og vi vil ikke være med til at afskaffe klageadgangen i zonelovssager.

Så vil jeg godt spørge ministeren: er der kommet flere klager over zonelovsproceduren end de klager, der lå på bordet sidst, vi havde et zonelovsforslag fremme af denne karakter, nemlig i foråret 1985? Da var der kun to klager over proceduren.

Jeg vil godt bede ministeren endnu en gang om at tage stilling til spørgsmålet om de fem medarbejdere. Ministeren siger: ja-men det er jo allerede en stor udvidelse i forhold til den gældende praksis. Det er muligt, men Venstres ordfører og hr. Carl Martin Christensen fra Det Konservative Folkeparti ville have mere. Der skulle være adgang til at dispensere fra kravet om maksimum fem medarbejdere.

Kan vi ikke risikere, hvis det her går igenem, at den dispensationsadgang, som formentlig vil blive indbygget i loven – det er jo to regeringspartier, der står for den – vil blive udnyttet ganske kraftigt? Hvordan vil ministeren styre de konsekvenser, der følger deraf, når man beder om tilladelse til byg-